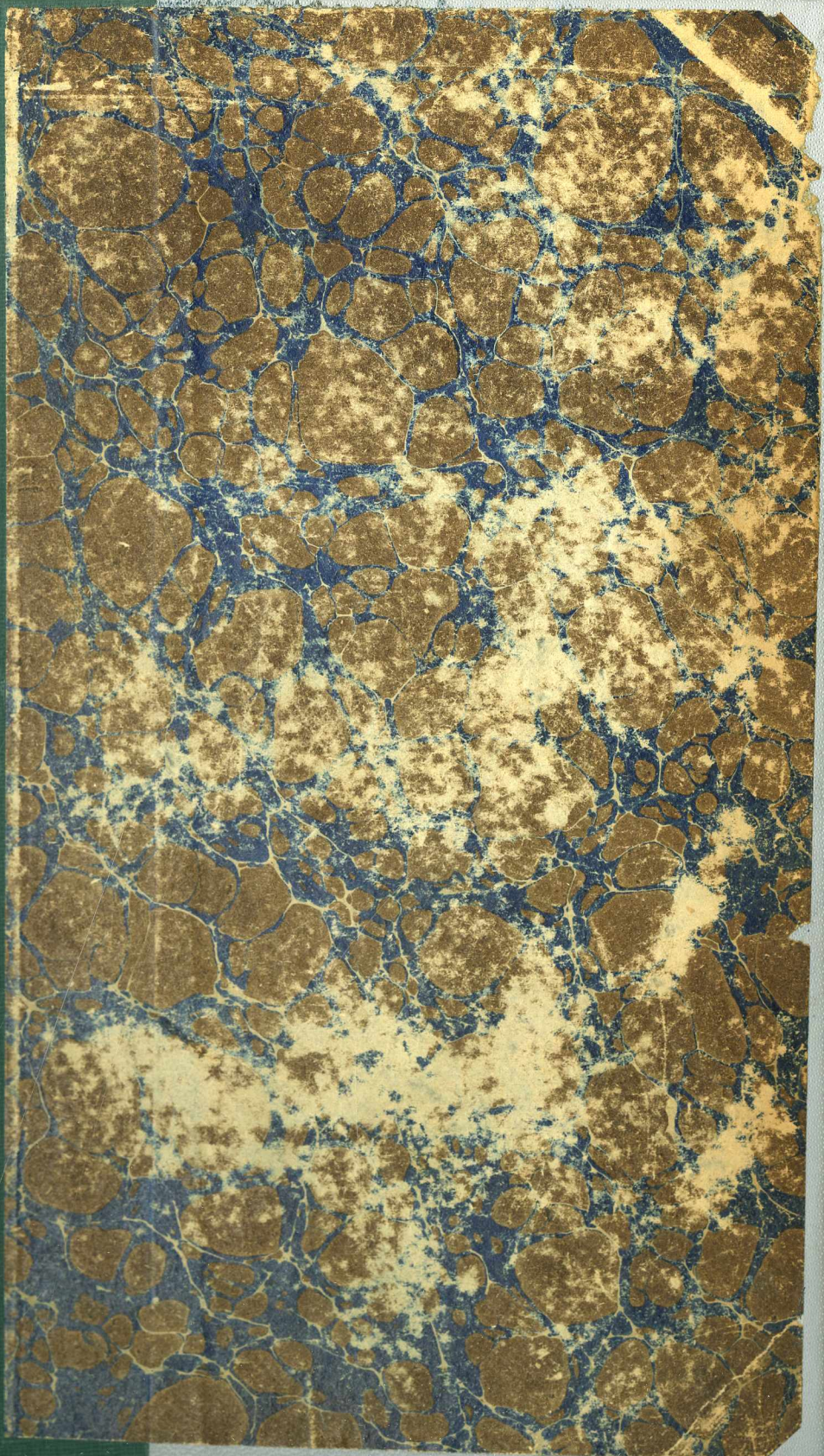


Politikai
röpiratok.

129.



129

10.

1879.

1136

10

KIÁLTÓSZÓ

a magyar nemzethez.

(A szegedi árvizkárosultak érdekében.)

Ára: 10 kr.

(A tiszta jövedelem egészen a vizár által károsult szegediek javára lesz fordítva.)

Föl nemzetem, tekints a nagy veszélyre,
Könyörre föl, édes jó nemzetem!
Számít a hű Szeged testvér-segélyre...
Ha a világ jég lenne is — te nem!
A legszegényebb is segélyre szálljon,
S fillérivel gyorsan lépjen elő;
Föl, tette hát!... Szeged hogy visszaálljon,...
Ad ezerannyit a gondviselő!...

Oh, nézd az orkánt, mint dulja hazádnak
A roncsolt Szegedben, színe-javát;
Testvéreid, tőled segélyre várnak,
Habok között hallhatod vészjaját!..
Ne hagyj magyar, ne hagyj el inségben,
Hetvenezer küzdő testvéredet;
Szólít az ég! téged elkülde régen:
Közöld vele hön várt segélyedet!

Oh, nézd az agg, a férfi hős tusáját,
Nézd az anyát, haját mint tépi le!
Midőn kebléről elveszi bimbóját,
S a zúgó ár ragadja mélyibe!
Oh, honfi! fordítsd el bús arcod,
Megnézni véreid ravatalát;
Ne nézd a végső lelki harczot,
Oh mentsd meg e hon annyi magzatát!...

S. J. F. 2005 65472

Szeged! némán repül lelkem fölött,
A vízben úszó szép lakok felett;
Melyekben néha oly vigan töltötted,
Ezen nagyon borongó életet!
Épületeket összerogyni látok,
És eltemetve annyi testeket;
Nagy rajtad és nagy szivemen az átok,
Hogy szóljak én vigasztalást neked?!...

Mély fájdalom hajh, s egy tengernyi bánat
Borítja tiszta honfi szivemet;
Benned siratva szenvedő hazámat,
A mely naponként egy reményt temet.
Mi végzet éri s vajmi lesz belőle,
Ha ilyen sorsot ér a hű magyar;
Minden dicső remény rohan előle,
S a sors minden kilátást eltakar!...

Az árvizekben ím halottak úsznak,
Testöket partra bős vizár veti;
Sokan a háztetőkre s fákra kúsznak,
Éltöket védhajó mentegeti.
Rémséges e sors és nehéz a helyzet,
Rémséges az iszonyú éjszaka;
Az ég borult, borítja barna felleg,
S az égnek nincs derengő csillaga!...

Hejh, mégis én nagyon bizom s reménylek,
S bizik velem a szenvedő haza;
Kétségb'eséstül én semmit se' félek,
Hogy a vagyonos nép leend laza!
Mégvédni tégedet van érdekében,
Hetvenezer oly lelkes jó magyart;
A ránkrohant szörnyű veszélyben,
Saját magát is mentve összetart!...

A nagy veszély között, rég, negyvennyolczba'
Te hűn védelmezéd a szent hazát;
Lelket fuvaltál a most martalóczba,
Jól megszaporitád ujonczhadát.

Tolongva, hévvel, lelkesedve mentél,
A kitűzött magyar zászló alá;
Midőn kilenczfelől rohant a bős veszély,
Mely hős fajunkat majdnem fölfalá!...

Te akkor védted őt és el nem hagytad,
A megszorongatott testvéreket;
Oh, mostan ők is majd könnyitnek rajtad,
Védemedül hoznak segélyt neked!
Oh, mert halomra ha dőlnek a hullák,
Ha a veszély pusztítva egyre tart,
Ha nem segítünk, „ha mi is elhullánk:
Ugyan, teremt-e isten több magyart?!“ ..

Példát adott nekünk jó fejedelmünk
S királynénk is, a jó királyi pár;
Őket követnünk kell, buzgón követnünk,
Különben elpusztít a vad vizár!
Az éhező s ruhátlan menekültet
Testvér-karokkal kell megmentenünk!...
Mutassa a magyar, hogy lelkesülhet,
S áldást bocsájt reánk jó istenünk!...

Föl, nemzetem! tekints a nagy veszélyre,
Könyörre föl, édes jó nemzetem!
Számít a hű Szeged testvér-segélyre,
Ha a világ jég lenne is — te nem!...
A legszegényebb is segélyre szálljon,
S fillérivel gyorsan lépjen elő;
Föl, tette hát!... Szeged hogy visszaálljon, ...
Ad ezerannyit a gondviselő!

Czegléden, 1879. márczius 16.

Losonczy László.

DE SALES

Losonczy László

